

Mylärin
BY
HELSINKI
MILLS

4 • 5

Ikimuistoinen JOULUSEIKKAILU

Vehnä, Ohra, Ruis ja Vilja astelivat lumikengillä perätysten natisevassa umpihangessa, keskellä tiheää metsikköä. Hämärtyvä ilta värjäsi nietoksia syvän sinisellä värillä. Lumesta pystyi erottamaan erilaisia eläinten jättämiä jälkiä.

- Tuosta on mennyt orava, ja tuosta metsäkauris! Tuolla sen sijaan on pikkulintujen tepastelujälkiä! Ruis iloitsi.
- Monenlaisten eläinten jälkiä on kaikkialla, mutta Kaurasta ei näy vielääkään jälkeäkään, Ohra ihmetteli.
- Hei! Onko tuossa edessä latu?! Aivan kuin joku olisi kulkenut tästä suksilla! Vilja huudahti!
- Huomasin kotona, että Kauran sukset puuttuivat vajasta. Onkohan joku varastanut ne! Vehnä pelästyi.
- Tuskinpa vain. Vaja oli lukossa, kun menimme sinne. Ehkä Kaura on vienyt suksensa huollettaviksi. Tuon ladun on oltava jonkun muun tekemä. Miksi ihmeessä Kaura olisi hiihdellyt yksin täällä, keskellä metsää, Ohra pohti.

Toverukset saapuivat laavulle. Nuotiopaikan penkit oli pyyhitty lumesta ja nuotio höyrysi lämpimänä. Joku oli juuri lämmitellyt tulen loimussa ja ehkäpä nautiskellut höyryävää puuroa puisella penkillä istuskellen. Laavun reunalla kimalsi kaunis kirjepaperi. Ruis kävi hakemassa paperin ja alkoi lukea:

Onneksi olkoon – olette melkein perillä! Tällä kertaa säästän teidät vihjeiltä ja kerron suoraan, minne mennä. Suunnatkaa kohti vanhaa navettaa. Se hohtaa valais-tuna keskeltä pimeää metsää. Navetassa teitä odottaa herkullinen ja ilahduttava yllätys, jota voidaan pitää myös joululahjana, onhan sentään jouluaatto! Nähdään pian, terveisin: Joulupukki.

Samassa hetkessä kiven heiton päästä alkoi kuulua ilakoivia sulosointuja ja näkyä kirkkaita valoja.

– Tuolla, ihan vieressä! Joulupukki soittaa meille joulu-lauluja. Mennään äkkiä! Ohra kehotti.

Toverukset lähtivät harppomaan yhteistuumin kohti musiikkia ja kauniisti puiden lomasta hohtavia valoja.

Tehdään havaintoharjoitus

Oletko hyvä huomaamaan asioita?

Kokeilkaa seuraavaa: valitkaa joukostanne yksi, joka piilottaa jotain näkyviin sillä välin, kun muut pitävät silmiään kiinni.

Harjoite on hyvä tehdä kotona tai muussa mahdollisimman tutussa ympäristössä, jotta eron voi huomata.

Esille piilotettu asia voi olla vaikkapa povitaskusta pilkistävä hammasharja, hattuhyllylle sijoitettu puurokattila tai tv-tasolta löytyvä pehmonalle.

Tunnemaistiaisia: SYLLISYYDEN TUNNE

Sadussa ystävykset kokivat jonkin verran syyllisyyttä siitä, että he eivät löytäneet Kauraa mistään eivätkä näin voineet jakaa hauskaa seikkailua hänen kanssaan. Syyllisyyden tunnetta voi syntyä, jos tiedät tehneesi väärin ja kadut sitä jälkikäteen tai jos olet tehnyt niin hyvin kuin osait, mutta jälkikäteen olisit toivonut tehneesi toisin. Usein syyllisyyden tunteeseen liittyy se, että jollekin on tullut paha mieli tapahtuneen johdosta. Onneksi asiat tuppaavat järjestymään – syyllisyyden tunteestakin pääsee useimmiten eroon, jos juttelee asiasta ystävän kanssa, pahoittelee aiheuttamaansa mielipahaa ja tekee sovinnon.

Millaisissa tilanteissa olet itse tuntenut syyllisyyttä?

Monenko eläimen jäljet tunnistat?

Sadussa kaverukset havaitsivat lumessa useiden eläinten jälkiä.

Oletko sinä nähnyt eläinten jälkiä lumihangella?

Tunnistatko eri eläinten jäljet ja osaatko erottaa ne toisistaan?

Lisätehtävä: lainatkaa tai ostakaa metsän eläinten jälkiä esittelevä kirja tai katsokaa kuvia netistä, ja lähtekää metsäretkelle jälkiä bongaamaan. Kuviin vertamaalla on helpompi tunnistaa, minkä eläimen jälki on kyseessä. **Montako jälkeä tunnistitte?**